

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (femte avdelningen)
den 20 september 2001

Mål T-344/99

Lucía Recalde Langarica
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

"Tjänstemän – Utlandstillägg – Artikel 4.1 a i tjänsteföreskrifterna –
Artikel 26 i tjänsteföreskrifterna – Rätten till försvar"

Fullständig text på spanska II - 833

Saken: Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 26 februari 1999 om att upphäva sökandens rätt till utlandstillägg och om att dra av de belopp som redan utbetalats som sådant tillägg från hennes lön.

Avgörande: Kommissionens beslut av den 26 februari 1999 ogiltigförklaras. Yrkandet om att förstainstansrätten skall förordna om andra lämpliga åtgärder för att kommissionen skall uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 233 EG avvisas. Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandens rättegångskostnad.

Sammanfattning av domen

Tjänstemän – Beslut som påverkar en tjänstemans administrativa ställning – Beaktande av omständigheter som inte framgår av personalakten – Otillåtet – Avgörande inverkan – Ogiltigförklaring – Villkor (Tjänsteföreskrifterna, artikel 26)

Iakttagandet av rätten till försvar i alla förfaranden som inletts mot en person och som kan leda till ett beslut som går denne emot utgör en grundläggande gemenskapsrättslig princip. Enligt denna princip krävs att de personer som ett beslut, som märkbart påverkar deras intressen, är riktat till skall ges tillfälle att på ett verkningsfullt sätt framföra sina synpunkter.

Inom området för gemenskapens tjänstemännaregler uttrycks principen om iakttagande av rätten till försvar bland annat i artikel 26 i tjänsteföreskrifterna, som har till syfte att förhindra att beslut som tillsättningsmyndigheten fattar och som påverkar den berörda tjänstemannens administrativa ställning och karriär inte grundar sig på omständigheter som rör hans beteende, vilka inte har redovisats i hans personalakt och inte har kommunicerats till den berörda personen.

Ett åsidosättande av artikel 26 i tjänsteföreskrifterna medför endast att en rättsakt skall ogiltigförklaras om det kan fastställas att de aktuella handlingarna hade kunnat ha en avgörande inverkan på det omtvistade beslutet. I det hänseendet innebär inte den omständigheten att vissa handlingar inte har lagts till personalakten i sig att grund föreligger för att ogiltigförklara ett beslut som går en person emot, såvida handlingarna faktiskt har bringats till den berörda personens kännedom.

(se punkterna 57–60)

Hänvisning till domstolen den 28 juni 1972 i mål 88/71, Brasseur mot parlamentet, REG 1972, s. 499, punkt 11; domstolen den 12 februari 1987 i mål 233/85, Bonino mot kommissionen, REG 1987, s. 739, punkt 11; domstolen den 24 oktober 1996 i mål C-32/95 P, kommissionen mot Lisrestal m.fl., REG 1996, s. I-5373, punkt 21; domstolen den 12 november 1996 i mål C-294/95 P, Ojha mot kommissionen, REG 1996, s. I-5863, punkterna 57, 67 och 68